

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/2284 IRÁNYELVE

(2016. december 14.)

egyes légköri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről, a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Unióban az elmúlt 20 évben jelentős előrelépés történt az emberi eredetű légköri kibocsátások és a levegő-minőség területén, különösen a célzott uniós szakpolitikának, ezen belül a levegőszennyezésről szóló tematikus stratégiára vonatkozó 2005. szeptember 21-i bizottsági közleménynek köszönhetően. A 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ döntően hozzájárult ehhez a fejlődéshez a kén-dioxid (SO₂), a nitrogén-oxidok (NO_x), a metántól eltérő illékony szerves vegyületek (NMVOC), valamint az ammónia (NH₃) 2010-től érvényes teljes éves tagállamonkénti kibocsátási határértékeinek meghatározásával. Ennek eredményeként az Unióban 1990 és 2010 között a kén-dioxid esetében 82 %-kal, az nitrogén-oxidok esetében 47 %-kal, a metántól eltérő illékony szerves vegyületek esetében 56 %-kal, míg az ammónia esetében 28 %-kal csökkent a kibocsátás. Ugyanakkor, amint arra a „Tiszta levegőt Európának” programról szóló, 2013. december 18-i bizottsági közlemény (a levegőszennyezésről szóló, felülvizsgált tematikus stratégia) rámutatott, továbbra is jelentős káros hatások és kockázatok fenyegetik a környezetet és az emberi egészséget.
- (2) A hetedik környezetvédelmi cselekvési program ⁽⁵⁾ megerősíti az Unió hosszú távú levegőpolitikai célkitűzéseit, amelyek értelmében olyan levegőminőség-szintet kell elérni, amely már nem gyakorol jelentős káros hatást, és így

⁽¹⁾ HL C 451., 2014.12.16., 134. o.

⁽²⁾ HL C 415., 2014.11.20., 23. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2016. november 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. december 8-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/81/EK irányelve (2001. október 23.) az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről (HL L 309., 2001.11.27., 22. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1386/2013/EU határozata (2013. november 20.) a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

nem jelent kockázatot az emberi egészségre és a környezetre; a cselekvési program szorgalmazza továbbá a levegőminőségre vonatkozó jelenlegi uniós jogszabályok maradéktalan betartását, 2020 utáni stratégiai célok és cselekvések meghatározását, az erőfeszítések fokozását olyan területeken, ahol az ökoszisztémák és a lakosság a levegőszennyező anyagok nagy koncentrációjának vannak kitéve, valamint a levegőminőségre vonatkozó jogszabályok és a kifejezetten az éghajlatváltozással és a biológiai sokféleséggel összefüggő uniós szakpolitikai célkitűzések közötti szinergiák megerősítését.

- (3) A levegőszennyezésről szóló, felülvizsgált tematikus stratégia új stratégiai célkitűzéseket határoz meg a 2030-ig tartó időszakra vonatkozóan, hogy ezáltal előmozdítsa a hosszú távú uniós levegőminőségi célkitűzések teljesítését.
- (4) A tagállamokban és az Unióban jelenleg folyamatban van az Egyesült Nemzetek Környezetvédelmi Program higanyról szóló, 2013-as Minamata Egyezményének megerősítése, hatálybalépése pedig 2017-re várható; az egyezmény célja az emberi egészség és a környezet védelme a már meglévő és az új forrásokból származó higanykibocsátás csökkentése révén. E szennyező anyag bejelentett kibocsátásait a Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie.
- (5) A tagállamok és az Unió részes felei az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága (ENSZ-EGB) nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi egyezményének (LRTAP Egyezmény), valamint ezen egyezmény több jegyzőkönyvének, többek között a 2012-ben felülvizsgált, a savasodás, az eutrofizáció és a talajközeli ózon csökkentéséről szóló 1999. évi jegyzőkönyvnek (a továbbiakban: a felülvizsgált Göteborgi Jegyzőkönyv).
- (6) 2020-ra és az azt követő évekre vonatkozóan a felülvizsgált Göteborgi Jegyzőkönyv a 2005-ös év alapul vételével minden részes fél számára új kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket határoz meg a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok, metántól eltérő illékony szerves vegyületek, az ammónia és a finom szálló por tekintetében, előmozdítja a koromkibocsátás csökkentését és szorgalmazza a levegőszennyező anyagok koncentrációjának és ülepedésének emberi egészségre és környezetre gyakorolt káros hatásairól szóló információk összegyűjtését és tárolását, valamint az LRTAP Egyezmény hatálya alá tartozó hatásorientált programokban való részvételt.
- (7) A nemzeti kibocsátási határértékeknek a 2001/81/EK irányelvben meghatározott rendszerét ezért felül kell vizsgálni, hogy az összhangba kerüljön az Unió és a tagállamok nemzetközi kötelezettségvállalásaival. E célból a 2020 és 2029 közötti időszakra az ezen irányelvben meghatározott nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek minden évre vonatkozóan megegyeznek a módosított Göteborgi Jegyzőkönyvben foglaltakkal.
- (8) A tagállamoknak oly módon kell végrehajtaniuk ezt az irányelvet, amely – a savasító és eutrofizáló anyagok levegővel való közvetítésének és az ózon általi levegőszennyezés szintjének az LRTAP Egyezményben meghatározott kritikus terhelés és szint alá történő csökkentése révén – ténylegesen hozzájárul az Unió hosszú távú levegőminőségi célkitűzéseinek megvalósításához, összhangban az Egészségügyi Világszervezet iránymutatásaival és az Uniónak a biológiai sokféleségre és az ökoszisztémák védelmére vonatkozó célkitűzéseivel.
- (9) Ezen irányelvnek a levegőminőség globális szintű javításán, az uniós éghajlat- és energiapolitikai célokkal kialakított szinergiák javításán és a meglévő jogszabályok megkettőzésének elkerülésén kívül azt is elő kell segítenie, hogy költséghatékony módon teljesíthetővé váljanak az uniós jogi szabályozásban meghatározott levegőminőségi célkitűzések, és mérséklődjenek az éghajlatváltozás hatásai is.
- (10) Ez az irányelv továbbá hozzájárul ahhoz is, hogy az európai polgárok jólétének fokozása révén csökkenjenek az Unió légszennyezettségéből eredő egészségügyi költségei, valamint előmozdítja a zöld gazdaságra történő áttérést.
- (11) Ez az irányelv a forrásoldali levegőszennyezés-csökkentésre vonatkozó, az egyes anyagok kibocsátásával kapcsolatos uniós jogszabályok révén elért kibocsátáscsökkentésekre építve elő kell segítse a levegőszennyezés fokozatos csökkentését.
- (12) A forrásoldali levegőszennyezés-csökkentésre vonatkozó uniós jogszabályoknak hatékonyaknak kell lenniük a várt kibocsátáscsökkentések teljesítésében. A tágabb értelemben vett levegőminőségi célkitűzések eléréséhez alapvető fontosságú idejekorán felismerni és kezelni a forrásoldali levegőszennyezés-csökkentésre vonatkozó uniós jogszabályok hiányosságait, amint azt az Euro 6 dízelüzemű gépjárművek vizsgálati, illetve valós nitrogén-oxid-kibocsátásai közötti különbség is megmutatta.
- (13) A tagállamoknak 2020-tól 2029-ig, illetve 2030-tól meg kell felelniük az ebben az irányelvben meghatározott kibocsátáscsökkentési kötelezettségeknek. Annak érdekében, hogy a 2030-as kötelezettségek teljesítése terén kimutatható eredményeket érjenek el, a tagállamoknak olyan 2025-ig teljesítendő indikatív kibocsátási szinteket kell meghatározniuk, melyek műszakilag megvalósíthatók és nem járnak aránytalan költségekkel, továbbá törekedniük kell ezen szintek elérésére. Amennyiben a 2025-re vonatkozó kibocsátásokat nem lehetséges a megállapított kibocsátáscsökkentési pályának megfelelően korlátozni, a tagállamoknak az ezen irányelv szerint elkészítendő jelentéseikben ismertetniük kell az eltérés indokait és azokat az intézkedéseket, melyek révén vissza tudnak állni tervezett kibocsátási pályájukra.

- (14) Az ezen irányelvben meghatározott, 2030 utáni nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek alapjául a következők szolgáltak: az egyes tagállamoknak a 2015. januári, levegőszennyezésről szóló tematikus stratégia keretében készült 16. jelentésben („16. TSAP-jelentés”) meghatározott becsült csökkentési potenciálja, a tagállamok által becsült és a 16. TSAP-jelentésben szereplő értékek közötti különbségek szakértői vizsgálata, valamint az a politikai szándék, hogy az egészségügyi hatások 2030-ig történő (2005-höz képesti) mérséklésére vonatkozó általános cél szintje a lehető legjobban megközelítse az ezen irányelvre vonatkozó bizottsági javaslatban szereplő szintet. Az átláthatóság javítása érdekében a Bizottságnak közzé kell tennie a csökkentési potenciálok meghatározásához alapul szolgáló, a 16 TSAP- jelentésben használt feltételezéseket.
- (15) A nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek teljesítését a kötelezettség megállapításakor alkalmazott meghatározott módszerek alapján kell értékelni.
- (16) A jelentéstételi követelményeket és a kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket a nemzeti energiafogyasztás és tüzelőanyag-értékesítés alapján kell meghatározni. Az LRTAP Egyezmény értelmében azonban egyes tagállamok dönthetnek úgy, hogy a közúti közlekedési ágazatban felhasznált tüzelőanyagok alapján számított nemzeti összkibocsátásokat tekintik a megfelelés alapjának. A nemzetközi és az uniós jog koherenciájának biztosítása érdekében ezen irányelvben fenn kell tartani ezt a lehetőséget.
- (17) A felülvizsgált Göteborgi Jegyzőkönyv a nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek meghatározásakor felmerülő egyes bizonytalanságok kiküszöbölése érdekében rugalmassági rendelkezéseket tartalmaz, amelyeket ezen irányelvbe is be kell építeni. A felülvizsgált Göteborgi Jegyzőkönyv meghatározza különösen a nemzeti emissziókataszterek kiigazítására, illetve az éves nemzeti kibocsátások átlagolására szolgáló mechanizmust, amely legfeljebb három évig alkalmazható bizonyos feltételek teljesülése esetén. Emellett rugalmassági rendelkezéseket kell belefoglalni az irányelvbe arra az esetre, ha az irányelv olyan kibocsátáscsökkentési kötelezettséget vezet be, amely meghaladja a 16. TSAP-jelentésben meghatározott költséghatékony kibocsátáscsökkentés szintjét, valamint annak érdekében, hogy bizonyos feltételek mellett segítse a tagállamokat az energiatermeléssel vagy -ellátással kapcsolatos hirtelen és rendkívüli események esetén. Ezen rugalmassági rendelkezések alkalmazását a Bizottságnak nyomon kell követnie, figyelembe véve az LRTAP Egyezménynek megfelelően kidolgozott iránymutatásokat. A kiigazítási kérelmek elbírálása szempontjából úgy kell tekinteni, hogy a 2020-tól 2029-ig tartó időszakra vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket 2012. május 4-én, a Göteborgi Jegyzőkönyv felülvizsgálatának napján határozták meg.
- (18) A tagállamoknak a levegőszennyezés csökkentésére irányuló nemzeti programokat kell készíteniük, elfogadniuk és végrehajtaniuk annak érdekében, hogy teljesítsék kibocsátáscsökkentési kötelezettségeiket, valamint hogy ténylegesen hozzájáruljanak a levegőminőségi célkitűzések eléréséhez. E célból a tagállamoknak figyelembe kell venniük a kibocsátáscsökkentés szükségességét – különöse a nitrogén-oxidok és a finom szálló por vonatkozásában – azon övezetekben és agglomerációs területeken, ahol rendkívül magas a levegőszennyező anyagok koncentrációja, illetve amelyek jelentősen hozzájárulnak más, akár szomszédos országokban lévő övezetek és agglomerációk levegőszennyezéséhez. A nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programoknak ezért elő kell segíteniük a 2008/50/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 23. cikke alapján kidolgozott levegőminőségi tervek sikeres végrehajtását.
- (19) Az emberi eredetű kibocsátások csökkentése érdekében a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok intézkedéseinek ki kell terjedniük minden érintett ágazatra, így többek között a mezőgazdaságra, az energiaszektorra, az iparra, a közúti közlekedésre, a belvízi hajózásra, a háztartási fűtésre, a nem közúti mozgó gépekre és az oldószerre is. Biztosítani kell azonban a tagállamoknak a lehetőséget, hogy maguk határozzák meg az ezen irányelvben foglalt kibocsátáscsökkentési kötelezettségek teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.
- (20) Nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programjaik kidolgozása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük azokat a bevált gyakorlatokat, melyeket többek között az ezen irányelv hatálya alá tartozó legártalmasabb szennyező anyagok kezelésére alkalmaznak a népesség érzékeny csoportjai tekintetében.
- (21) A mezőgazdaság jelentős mértékben hozzájárul a légköri ammónia- és finom szálló por-kibocsátáshoz. Ezen kibocsátások csökkentése érdekében a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programoknak magukban kell foglalniuk a mezőgazdasági ágazatra alkalmazandó intézkedéseket is. Ezeknek az intézkedéseknek költséghatékonyaknak kell lenniük, valamint konkrét információkra és adatokra kell támaszkodniuk, tekintetbe véve a tudományos haladást és a tagállamok által már korábban hozott intézkedéseket. A közös agrárpolitika lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy külön intézkedésekkel járuljanak hozzá a jobb levegőminőséghez. A további értékelés hozzájárul majd ezen intézkedések hatásainak jobb megértéséhez.
- (22) A levegőminőség javulását arányos intézkedésekkel kell elérni. A nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokba beillesztendő, a mezőgazdasági ágazatra alkalmazandó intézkedések meghozatalakor a tagállamoknak biztosítaniuk kell a kis gazdaságokra gyakorolt hatásuk teljes körű figyelembevételét, hogy a többletköltségek a lehető legnagyobb mértékben elkerülhetők legyenek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/50/EK irányelve (2008. május 21.) a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról (HL L 152., 2008.6.11., 1. o.).

- (23) Amennyiben a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok bizonyos, a mezőgazdaságból származó kibocsátások csökkentését célzó intézkedéseikhez pénzügyi támogatás vehető igénybe – ezek különösen olyan intézkedések, melyek a gyakorlatok nagymértékű megváltoztatására vagy jelentős beruházásra köteleznek gazdaságokat –, a Bizottságnak meg kell könnyítenie az ilyen pénzügyi támogatásokhoz és egyéb uniós forrásokhoz való hozzáférést.
- (24) A kibocsátások csökkentése céljából a tagállamoknak fontolóra kell venniük, hogy támogassák a beruházások elmozdulását a tiszta és hatékony technológiák felé. Az innováció elősegítheti a fenntarthatóságot, és a levegőminőséggel kapcsolatos kihívásokra adott ágazati válaszingtézkedések javításával forrásuknál adhat megoldást a problémákra.
- (25) A nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokat – ideértve a szakpolitikák és intézkedések meghatározásához alapul szolgáló elemzéseket is – rendszeresen aktualizálni kell.
- (26) Annak érdekében, hogy a tagállamok megfelelő információkon alapuló nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokat dolgozhassanak ki, és azokat a megfelelő információk alapján aktualizálhassák, a tagállamoknak minden szinten konzultációt kell folytatniuk a nyilvánossággal és az illetékes hatóságokkal a programokról és azok aktualizált változatairól, még a szakpolitikákról és intézkedésekről szóló döntés meghozatala előtt. A tagállamoknak – az uniós és nemzetközi jog követelményeivel összhangban, ideértve az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló 1991. évi ENSZ-EGB egyezményt (az Espooi Egyezmény) és annak a stratégiai környezeti vizsgálatról szóló 2003. évi jegyzőkönyvét – határokon átnyúló konzultációkat kell folytatniuk olyan esetekben, amikor programjaik végrehajtása hatással lehet egy másik tagállam vagy harmadik ország levegőminőségére.
- (27) Ezen irányelv célja többek között az emberi egészség védelme. Mint arra a Bíróság több alkalommal emlékeztetett, az irányelveknek az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 288. cikkének (3) bekezdése által elismert kötelező erejével összeegyeztethetetlen lenne annak elvi szinten történő kizárása, hogy az érintett személyek az irányelvben előírt kötelezettségre hivatkozhatnak. Ez a megfontolás különösen érvényes egy olyan irányelvre, amelynek célkitűzése a légszennyezés visszaszorítása és csökkentése, és amely ennél fogva az emberi egészség védelmére irányul.
- (28) A tagállamoknak nemzeti emissziókatasztereket, előrejelzéseket és tájékoztató kataszterjelentéseket kell készíteniük és küldeniük valamennyi, ezen irányelv hatálya alá eső levegőszennyező anyag tekintetében, lehetővé téve ezzel, hogy az Unió teljesítse az LRTAP Egyezmény és annak jegyzőkönyvei szerinti jelentéstételi kötelezettségét.
- (29) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti emissziókataszterekről, és előrejelzéseikről a Bizottságnak megküldött jelentéseik, valamint tájékoztató kataszterjelentéseik maradéktalanul összhangban legyenek az LRTAP Egyezmény szerinti jelentéseikkel, fenntartva ezzel az Unió egészében a teljes körű egységességet.
- (30) Az ezen irányelvben meghatározott nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek hatékonyságának értékelése céljából a tagállamoknak meg kell figyelniük a levegőszennyezésnek a szárazföldi és vízi ökoszisztémákra gyakorolt hatásait is, és azokról jelentést kell tenniük. A költséghatékony megközelítés garántálása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelvben említett opcionális megfigyelési mutatókat alkalmazzák, és össze kell hangolniuk ezeket az idevágó irányelvek és adott esetben az LRTAP Egyezmény alapján létrehozott megfigyelési programokkal.
- (31) Tiszta levegőt Európának néven fórumot kell létrehozni, amelyben részt vesz az összes érintett szereplő, beleértve a tagállamok illetékes hatóságait valamennyi érintett szinten, és amelynek feladata a tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréje lesz különösen annak érdekében, hogy iránymutatást nyújtson, valamint elősegítse a levegőminőség javításával kapcsolatos uniós jogszabályok és szakpolitikák koordinált végrehajtását.
- (32) A 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően a tagállamok kötelesek az információkat aktívan és módszeresen elektronikus úton terjeszteni.
- (33) A 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾ módosítani kell annak érdekében, hogy biztosítva legyen az említett irányelv összhangja a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló 1998-as ENSZ-EGB egyezménnyel (Aarhusi Egyezmény).

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/35/EK irányelve (2003. május 26.) a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.).

- (34) A műszaki és nemzetközi fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el egyrészt az I. melléklet, a III. melléklet 2. része és a IV. melléklet módosítására ezeknek az LRTAP Egyezmény keretében bekövetkezett fejleményekhez való hozzáigazítása céljából, másrészt az V. melléklet módosítására annak a műszaki és tudományos fejlődéshez és az LRTAP Egyezmény keretében bekövetkezett fejleményekhez való hozzáigazítása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (35) Az ezen irányelvben foglalt rugalmassági rendelkezések és nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (36) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. A szankciónak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (37) Tekintettel a 2001/81/EK irányelvet érintő módosítások jellegére és mértékére, a szóban forgó irányelvet a jogbiztonság, a jogi egyértelműség, az átláthatóság fokozása és a szabályozási egyszerűsítés előmozdítása érdekében másikkal kell felváltani. A levegőminőség javulásának folyamatossága érdekében a tagállamoknak mindaddig be kell tartaniuk a 2001/81/EK irányelvben meghatározott nemzeti kibocsátási határértékeket, amíg az ezen irányelv szerinti új nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek 2020-ban alkalmazandóvá nem válnak.
- (38) Mivel az irányelv célját, nevezetesen az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és az a levegőszennyezés határokon átnyúló jellege miatt uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (39) A magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes tagállami és bizottsági politikai nyilatkozatnak ⁽³⁾ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átvitt intézkedéseikről szóló értesítéshez mellékelnek egy vagy több, az irányelv egyes elemei és az azt átvitt nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó dokumentumot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célok és tárgy

(1) Annak érdekében, hogy a levegő minősége minél inkább megközelítse azt a szintet, amely nem gyakorol jelentős káros hatást és nem jelent kockázatot az emberi egészségre és a környezetre, ez az irányelv meghatározza a tagállamok emberi eredetű légköri kibocsátásaira vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket a kén-dioxid (SO₂), a nitrogén-oxidok (NO_x), a metántól eltérő illékony szerves vegyületek (NMVOC), az ammónia (NH₃) és a finom szálló por (PM_{2,5}) tekintetében, továbbá előírja, hogy a tagállamok nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokat dolgozzanak ki, fogadjanak el és hajtsanak végre, valamint hogy az említett szennyező anyagok és az I. mellékletben említett egyéb szennyező anyagokat és azok kibocsátásait és hatásait figyeljék meg és ezekről tegyenek jelentést.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(2) Ezen irányelv hozzájárul a következők megvalósításához is:

- a) az uniós jogszabályokban meghatározott levegőminőségi célkitűzések, valamint az Egészségügyi Világszervezet által a levegőminőségre vonatkozóan megfogalmazott iránymutatásoknak megfelelő levegőminőségi szintekre irányuló hosszú távú uniós célkitűzés;
- b) a biológiai sokféleségre és az ökoszisztémára vonatkozó, a hetedik környezetvédelmi cselekvési program szerinti uniós célkitűzések;
- c) fokozott szinergiák az Unió levegőminőséggel kapcsolatos politikája és más releváns uniós szakpolitikák – különösen az éghajlat- és energiapolitika – között.

2. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelv az I. mellékletben említett szennyező anyagok azon, bármely forrásból származó kibocsátásaira alkalmazandó, amelyek a tagállamok területén, kizárólagos gazdasági övezeteiben és szennyezés-ellenőrzési térségeiben keletkeznek.

(2) Ezen irányelv nem alkalmazandó a Kanári-szigeteken, Franciaország tengerentúli megyéiben, Madeirán és az Azori-szigeteken keletkező kibocsátások tekintetében.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „kibocsátás”: valamely anyag pontszerű vagy diffúz forrásból történő kijuttatása a légkörbe;
2. „emberi eredetű kibocsátás”: szennyező anyagok emberi tevékenységhez köthető kibocsátása a légkörbe;
3. „ózon-prekursorok”: nitrogén-oxidok, a metántól eltérő illékony szerves vegyületek, a metán és a szén-monoxid;
4. „levegőminőségi célkitűzések”: a 2008/50/EK és a 2004/107/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott, levegőminőséggel kapcsolatos határértékek, célértékek és expozíciókoncentrációra vonatkozó kötelezettségek;
5. „kén-dioxid” vagy „SO₂”: bármely kénvegyület – ezen belül a kén-trioxid (SO₃), a kénsav (H₂SO₄) és a redukált kénvegyületek, például a kén-hidrogén (H₂S), a merkaptánok és a dimetil-szulfidok – kén-dioxidként (SO₂) kifejezve;
6. „nitrogén-oxidok” vagy „NOx”: nitrogén-monoxid és nitrogén-dioxid, nitrogén-dioxidként kifejezve;
7. „a metántól eltérő illékony szerves vegyületek” vagy „NMVOC”: minden olyan szerves vegyület a metán kivételével, amely napfény hatására a nitrogén-oxidokkal történő reakciója során fotokémiai oxidánsokat képes előállítani;
8. „finom szálló por” vagy „PM_{2,5}”: legfeljebb 2,5 mikrométer (µm) aerodinamikai átmérőjű részecskék;
9. „korom”: tiszta szénből álló szálló por, amely elnyeli a fényt;
10. „nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettség”: valamely anyag tekintetében a kibocsátás csökkentésére vonatkozó tagállami kötelezettség; amely meghatározza a tárgyévben minimálisan elérendő kibocsátáscsökkentést, a bázisévben (2005) keletkezett összes kibocsátás százalékában;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/107/EK irányelve (2004. december 15.) a környezeti levegőben található arzénról, kadmiumról, higanyról, nikkelről és policiklusos aromás szénhidrogénekéről (HL L 23., 2005.1.26., 3. o.).

11. „le- és felszállási ciklus”: egy légi járműnek a futópályára való ki- és az onnan való visszagurulását, a felszállást, az emelkedést, a megközelítést, a leszállást, valamint a légi jármű által 3 000 láb magasság alatt végzett minden más műveletet magában foglaló ciklus;
12. „nemzetközi tengeri közlekedés”: bármilyen lobogó alatt közlekedő, halászhajóktól eltérő vízi közlekedési eszközök tengeri és parti vizeket érintő olyan útjai, amelyek során valamely ország területéről indulnak és egy másik ország területére érkeznek;
13. „szennyezés-ellenőrzési övezet”: a parti tenger szélességének mérésére szolgáló alapvonalaktól számított legfeljebb 200 tengeri mérföldes határig terjedő tengeri terület, amelyet a tagállam a hajókról származó szennyezésnek az alkalmazandó nemzetközi szabályokkal és normákkal összhangban lévő megelőzésére, csökkentésére és ellenőrzésére jelölt ki;
14. „forrásoldali levegőszennyezés-csökkentésre vonatkozó uniós jogszabályok”: olyan uniós jogszabályok, amelyek célja az ezen irányelv hatálya alá tartozó levegőszennyező anyagok kibocsátásainak a forrásuknál hozott kibocsátáscsökkentési intézkedések révén történő csökkentése.

4. cikk

Nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek

(1) A tagállamok a II. mellékletben meghatározott, 2020-tól 2029-ig, illetve 2030-tól alkalmazandó nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségekkel összhangban korlátozzák legalább a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok, a metántól eltérő illékony szerves vegyületek, az ammónia és a finom szálló por emberi eredetű éves kibocsátását.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem érintve a tagállamok meghozzák azokat a szükséges intézkedéseket, melyek célja a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok, a metántól eltérő illékony szerves vegyületek, az ammónia és a finom szálló por 2025. évi emberi eredetű kibocsátásának csökkentése. Ezen kibocsátások indikatív szintjeit a kibocsátáscsökkentési kötelezettségek keretében 2020-ra, illetve 2030-ra meghatározott kibocsátási szintek közötti lineáris kibocsátáscsökkentési pályán kell meghatározni.

A tagállamok nem lineáris kibocsátáscsökkentési pályát is alkalmazhatnak, amennyiben az gazdasági vagy műszaki szempontból hatékonyabb, és feltéve, hogy az 2025-től egyre inkább megközelíti a lineáris kibocsátáscsökkentési pályát és nem veszélyezteti a kibocsátáscsökkentés tekintetében 2030-ra vállalt kötelezettségeket. Ez esetben a tagállamok a 10. cikk (1) bekezdésének megfelelően a Bizottságnak benyújtandó nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokban meghatározzák a nem lineáris kibocsátáscsökkentési pályát és alkalmazásának indokait.

Amennyiben a 2025-re vonatkozó kibocsátási szinteket nem lehetséges a megállapított kibocsátáscsökkentési pályának megfelelően korlátozni, a tagállamok a Bizottság részére a 10. cikk (2) bekezdésének megfelelően megküldött soron következő tájékoztató kataszterjelentéseikben ismertetik az eltérés indokait és azokat az intézkedéseket, melyek révén vissza tudnak állni tervezett kibocsátási pályájukra.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésnek való megfelelés során nem kell tekintettel lenni az alábbi kibocsátásokra:

- a) a repülőgépek le- és felszállási ciklusán túli kibocsátások;
- b) a 2. cikk (2) bekezdésében említett területekre irányuló és onnan kiinduló nemzeti tengeri közlekedésből származó kibocsátások;
- c) a nemzetközi tengeri közlekedésből származó kibocsátások;
- d) az LRTAP Egyezmény keretében elfogadott jelentéstételi nomenklátúra (2014) 3B (trágyakezelés) és 3D (mezőgazdasági talajok) kategóriájában meghatározott tevékenységekből eredő nitrogén-oxid- és metántól eltérő illékony szerves vegyület- kibocsátások.

5. cikk

Rugalmasság

(1) A tagállamok a IV. melléklet 4. részével összhangban kiigazíthatják éves nemzeti emissziókatasztereiket a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok, a metántól eltérő illékony szerves vegyületek, az ammónia és a finom szálló por tekintetében, amennyiben a nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeiket annak következtében nem teljesítenék, hogy az emissziókataszter összeállításához javított, tudományos ismeretek alapján aktualizált módszert alkalmaznak.

Annak megállapítása céljából, hogy a IV. melléklet 4. részében foglalt feltételek teljesülnek-e, a 2020-tól 2029-ig terjedő időszak éveire vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettségek keletkezési idejének 2012. május 4-ét kell tekinteni.

2025-től kezdődően a következő további feltételek vonatkoznak az olyan kibocsátási tényezőkre vonatkozó kiigazításokra vagy az egyes kibocsátásforrás-kategóriákból származó kibocsátási értékek meghatározásához alkalmazott olyan módszerekre, amelyek jelentősen eltérnek a forrásoldali levegőszennyezés-csökkentésre vonatkozó uniós jogszabályokban foglalt valamely norma vagy szabvány végrehajtásának várt eredményétől, a IV. melléklet 4. része 1. pontja d) alpontja ii. és iii. alpontjának megfelelően:

- a) a forrásoldali levegőszennyezés-csökkentésre vonatkozó uniós jogszabályok hatékonyságának ellenőrzésére hivatott nemzeti felügyeleti és végrehajtási programok tapasztalatait figyelembe véve az érintett tagállam igazolja, hogy a jelentős eltérést mutató kibocsátási tényezők nem az adott jogszabály tagállami végrehajtásából vagy érvényesítéséből fakadnak;
- b) az érintett tagállam tájékoztatta a Bizottságot a kibocsátási tényezők jelentős eltéréséről, hogy az a 11. cikk (2) bekezdésének megfelelően megvizsgálja a további lépések szükségességét.

(2) Ha egy tagállam – különösen hideg tél vagy különösen száraz nyár miatt – egy adott évben nem tudja teljesíteni kibocsátáscsökkentési kötelezettségeit, e kötelezettségeket úgy is teljesítheti, hogy átlagolja a szóban forgó évre, az azt megelőző és az azt követő évre vonatkozó nemzeti éves kibocsátásait, feltéve, hogy az így kapott átlag nem haladja meg a tagállam által a kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásában meghatározott nemzeti éves kibocsátási szintet.

(3) Ha egy tagállam – amelynek esetében a II. mellékletben meghatározott egy vagy több kibocsátás csökkentési kötelezettség szigorúbb, mint a 16. TSAP- jelentésben meghatározott költséghatékony kibocsátáscsökkentés szintje – egy adott évben az összes költséghatékonysági intézkedés végrehajtását követően sem tudja teljesíteni a vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettségét, az adott kibocsátáscsökkentési kötelezettséget legfeljebb öt éven át teljesítettnek kell tekinteni, feltéve, hogy a tagállam minden egyes adott évben egy a II. mellékletben említett másik szennyező anyag esetében végrehajtott egyenértékű kibocsátáscsökkentéssel kompenzálja ezt a nemteljesítést.

(4) Valamely tagállam 4. cikk szerinti kötelezettségeit legfeljebb három éven keresztül teljesítettnek kell tekinteni, ha az érintett szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettségeinek nemteljesítése a villamosenergia- és/vagy hőszolgáltatató, illetve villamosenergia- és/vagy hőtermelő rendszer olyan hirtelen és rendkívüli üzemzavarának vagy kapacitáscsökkenésének következménye, amelyet észszerűen nem lehetett előre látni, és ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az érintett tagállam bemutatta, hogy minden észszerű erőfeszítést megtett – ideértve az új intézkedések és politikák végrehajtását – a kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében, és ezt a továbbiakban is meg fogja tenni, hogy a nemteljesítést a lehető legrövidebb időn belül meg lehessen szüntetni; valamint
- b) az érintett tagállam bemutatta, hogy az a) pontban említetteken kívüli további intézkedések és politikák végrehajtása aránytalanul nagy költséggel járna, súlyosan veszélyeztetné a nemzeti energiabiztonságot vagy jelentősen növelné az energiaszegénység kockázatát a lakosság nagy része körében.

(5) Az (1), a (2), a (3) vagy a (4) bekezdést alkalmazni kívánó tagállamok az adott jelentéstételi év február 15-éig tájékoztatják erről a Bizottságot. A tájékoztatásnak ki kell térnie az érintett szennyező anyagokra és ágazatokra, valamint, ha rendelkezésre áll ilyen adat, a nemzeti emissziókataszterre gyakorolt hatások mértékére.

(6) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével megvizsgálja és értékeli, hogy a rugalmassági rendelkezések alkalmazása egy adott évre vonatkozóan megfelel-e az e cikk (1) bekezdésében és a IV. melléklet 4. részében vagy – adott esetben – e cikk (2), (3) vagy (4) bekezdésében foglalt vonatkozó feltételeknek.

Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy valamely rugalmassági rendelkezés alkalmazása nem felel meg az e cikk (1) bekezdésében és a IV. melléklet 4. részében, vagy az e cikk (2), (3) vagy (4) bekezdésében foglalt vonatkozó feltételeknek, a 8. cikk (4) bekezdésében említett vonatkozó jelentés kézhezvételének napjától számított kilenc hónapon belül határozatot fogad el, amelyben tájékoztatja az érintett tagállamot, hogy a rugalmassági rendelkezés alkalmazása nem fogadható el, és ismerteti az elutasítás indokait. Amennyiben a Bizottság a 8. cikk (4) bekezdésében említett vonatkozó jelentés kézhezvételének napjától számított kilenc hónapon belül nem emel kifogást, az érintett tagállam a szóban forgó évre nézve érvényesnek és elfogadottnak tekinti az adott rugalmassági rendelkezés alkalmazását.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdésében említett rugalmassági rendelkezések alkalmazására vonatkozó részletes szabályok meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A Bizottság az (6) és a (7) bekezdés szerinti hatáskörei gyakorlása során figyelembe veszi az LRTAP Egyezmény keretében kidolgozott vonatkozó útmutatókat.

6. cikk

Nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok

(1) A tagállamok a III. melléklet 1. részével összhangban álló nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programot dolgoznak ki, fogadnak el és hajtanak végre annak érdekében, hogy a 4. cikknek megfelelően korlátozzák emberi eredetű éves kibocsátásaikat, valamint hogy teljesítsék az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt célkitűzéseket.

(2) Az (1) bekezdésben említett program kidolgozásakor, elfogadásakor és végrehajtásakor a tagállamok:

- a) értékeli – adott esetben az LRTAP Egyezményhez fűzött, a levegőszennyező anyagok nagy távolságra való eljutásának megfigyelésére és értékelésére szolgáló európai együttműködési program hosszú távú finanszírozásáról szóló jegyzőkönyv keretében kidolgozott, a levegőszennyező anyagok megfigyelésére és értékelésére vonatkozó európai program (EMEP) adatainak és módszereinek felhasználásával –, hogy nemzeti kibocsátási forrásaik vélhetően milyen mértékben hatnak a levegő minőségére saját területeiken és a szomszédos tagállamokban;
- b) figyelembe veszik, hogy csökkenteni kell a levegőszennyező anyagok kibocsátásait annak érdekében, hogy megvalósuljanak a saját területeiket és adott esetben a szomszédos tagállamokat érintő levegőminőségi célkitűzések;
- c) a finom szálló por tekintetében vállalt nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségeik teljesítését célzó intézkedések meghozatalakor prioritásként kezelik a koromkibocsátás csökkentésére irányuló intézkedéseket;
- d) biztosítják a koherenciát az olyan egyéb vonatkozó tervekkel és programokkal, amelyek nemzeti vagy uniós jogszabályban meghatározott követelmények alapján jöttek létre.

A vonatkozó nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programjaikban alkalmazzák a III. melléklet 2. részében megállapított kötelező kibocsátáscsökkentési intézkedéseket, és az említett programokban alkalmazhatják a III. melléklet 2. részében megállapított fakultatív kibocsátáscsökkentési intézkedéseket vagy az ezekkel azonos kibocsátáscsökkentő hatással bíró intézkedéseket.

(3) A tagállamok legalább négyévente naprakésszé teszik nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programjaikat.

(4) A (3) bekezdésben foglaltakat nem érintve a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokban foglalt kibocsátáscsökkentési politikákat és intézkedéseket a legfrissebb nemzeti emissziókataszter vagy nemzeti kibocsátás-előrejelzés benyújtásától számított 18 hónapon belül aktualizálni kell, ha a benyújtott adatok alapján a 4. cikk szerinti kötelezettségek nem teljesülnek vagy fennáll a nemteljesítés kockázata.

(5) A tagállamok a tervezett nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programjaik és a programok minden lényeges aktualizálásának véglegesítése előtt konzultálnak a nyilvánossággal összhangban a 2003/35/EK irányelvvel, továbbá azokkal az illetékes hatóságokkal, amelyek a levegőszennyezés, a levegőminőség és az irányítás területét érintő környezetvédelmi feladataik miatt bármely szinten érintettek lehetnek a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok végrehajtásában.

(6) A tagállamok adott esetben határokon átnyúló konzultációkat is folytatnak.

(7) A Bizottság elősegíti a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok kidolgozását és végrehajtását, adott esetben a bevált gyakorlatok cseréjével.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv módosítására vonatkozóan, a III. melléklet 2. részének az LRTAP Egyezmény keretein belüli fejleményekhez, többek között a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása tekintetében.

(9) A Bizottság iránymutatást adhat a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok kidolgozásához és végrehajtásához.

(10) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok formátumát. E végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

7. cikk

Pénzügyi támogatás

Az ezen irányelv célkitűzéseinek való megfelelés érdekében hozott intézkedések támogatása érdekében a Bizottság törekszik az uniós forrásokhoz való hozzáférés megkönnyítésére az ezen forrásokra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően.

Ide tartoznak a többek között az alábbiak keretében jelenleg, illetve a jövőben rendelkezésre álló uniós források is:

- a) a kutatási és innovációs keretprogram;
- b) az európai strukturális és beruházási alapok, beleértve a közös agrárpolitika keretében nyújtott vonatkozó pénzügyi forrásokat is;
- c) a környezetvédelmi és éghajlatpolitikai intézkedések finanszírozására szolgáló eszközök, például a LIFE program.

A Bizottság megvizsgálja egy olyan egyablakos ügyintézés létrehozásának lehetőségét, ahol az érdekelt felek könnyen ellenőrizhetik, hogy mely uniós források állnak rendelkezésre a levegőszennyezés problémájának kezelését célzó projektek céljára, valamint hogy milyen eljárással lehet e forrásokat igénybe venni.

8. cikk

Nemzeti missziókataszterek és előrejelzések, és tájékoztató kataszterjelentések

(1) A tagállamok az I. melléklet A. táblázatában meghatározott szennyező anyagok tekintetében nemzeti emissziókatasztereket készítenek, és az említett mellékletben meghatározott előírásoknak megfelelően évente aktualizálják azokat.

A tagállamok az I. melléklet B. táblázatában meghatározott szennyező anyagok tekintetében nemzeti emissziókatasztereket készíthetnek és az említett mellékletben meghatározott előírásoknak megfelelően évente aktualizálhatják azokat.

(2) A tagállamok az I. melléklet C. táblázatában meghatározott szennyező anyagok tekintetében négyévente térbeli bontásban megadott adatokat tartalmazó nemzeti emissziókatasztereket és a nagy pontszerű forrásokra vonatkozó nyilvántartásokat, kétfévente pedig nemzeti szennyező anyag-kibocsátási előrejelzéseket készítenek, illetve aktualizálják azokat, az említett mellékletben meghatározott előírásoknak megfelelően.

(3) A tagállamok tájékoztató kataszterjelentést készítenek, amelyet mellékelnek az (1) és a (2) bekezdésben említett nemzeti emissziókataszterekhez és -előrejelzésekhez, az I. melléklet D. táblázatában foglalt követelményekkel összhangban.

(4) Az 5. cikk szerinti valamely rugalmassági rendelkezés alkalmazását választó tagállamok adott évre vonatkozó tájékoztató kataszterjelentésének tartalmaznia kell az annak alátámasztására szolgáló információkat, hogy a rugalmassági rendelkezés alkalmazására az 5. cikk (1) bekezdésében és a IV. melléklet 4. részében, vagy – adott esetben – az 5. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelően került sor.

(5) A tagállamok nemzeti emissziókatasztereket (továbbá adott esetben kiigazított nemzeti emissziókatasztereket), nemzeti kibocsátás-előrejelzéseket, a térbeli bontásban megadott adatokat tartalmazó nemzeti emissziókatasztereket, a nagy pontszerű forrásokra vonatkozó nyilvántartásokat és az azokat kísérő tájékoztató kataszterjelentést a IV. melléklettel összhangban készítik el és aktualizálják.

(6) A Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett információk alapján az I. mellékletben foglalt szennyező anyagokra vonatkozóan évente uniós szintű emissziókatasztereket és tájékoztató kataszterjelentést, kétévente uniós szintű kibocsátás-előrejelzéseket, valamint négyévente térbeli bontásban megadott adatokat tartalmazó uniós szintű emissziókatasztert és nagy pontszerű forrásokra vonatkozó uniós nyilvántartásokat készít, illetve aktualizálja azokat.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv módosítására vonatkozóan, az I. és a IV. mellékletnek az LRTAP Egyezmény keretein belüli – többek között tudományos és technikai jellegű – fejleményekhez való hozzáigazítása érdekében.

9. cikk

A levegőszennyezés hatásainak megfigyelése

(1) A tagállamok biztosítják a levegőszennyezés által az ökoszisztémákra gyakorolt káros hatások költséghatékony és kockázatalapú megközelítést alkalmazó megfigyelését, mégpedig a megfigyelési helyszínek olyan hálózatára építve, amely reprezentatív a területükön található édesvízi, természetes és természetközeli, valamint erdei ökoszisztéma-típusok szempontjából.

Ezért a tagállamok ez irányú tevékenységeiket összehangolják az uniós jogszabályokkal – többek között a 2008/50/EK irányelvvel, a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ és a 92/43/EGK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ – illetve adott esetben az LRTAP Egyezménnyel létrehozott más megfigyelési programokkal, és – ahol lehet – felhasználják az említett programok keretében gyűjtött adatokat.

Az e cikkben foglalt követelmények teljesítéséhez a tagállamok felhasználhatják az V. mellékletben felsorolt opcionális megfigyelési mutatókat.

(2) Az V. mellékletben felsorolt információ gyűjtésekor és jelentésekor alkalmazni lehet azokat a módszereket, amelyeket a LRTAP Egyezmény és annak nemzetközi együttműködési programokra vonatkozó kézikönyvei tartalmaznak.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv módosítására vonatkozóan, az V. mellékletnek a műszaki és tudományos fejlődéshez, valamint az LRTAP Egyezmény keretein belüli fejleményekhez való hozzáigazítása tekintetében.

10. cikk

A tagállamok általi jelentéstétel

(1) A tagállamok 2019. április 1-ig benyújtják első nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programjukat a Bizottságnak.

Amennyiben valamely tagállam a 6. cikk (4) bekezdésének megfelelően aktualizálja nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programját, két hónapon belül megküldi a Bizottságnak az aktualizált programot.

A Bizottság a 4. cikk (2) bekezdésében és a 6. cikkben meghatározott követelmények alapján megvizsgálja a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokat és azok aktualizált változatait.

(2) A tagállamok az I. mellékletben meghatározott jelentéstételi határidők betartásával megküldik a Bizottságnak és az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek a 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében és – adott esetben – a 8. cikk (4) bekezdésében említett nemzeti emissziókatasztereiket és előrejelzéseiket, térbeli bontásban megadott adatokat tartalmazó nemzeti emissziókatasztereiket, a nagy pontszerű forrásokra vonatkozó nyilvántartásaikat, valamint tájékoztató kataszterjelentéseiket.

Ennek a jelentéstételnek összhangban kell lennie az LRTAP Egyezmény titkárságának küldött jelentéssel.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

(3) A Bizottság – az Európai Környezetvédelmi Ügynökség segítségével és az érintett tagállamokkal konzultálva – a jelentéstétel első évében és azt követően rendszeresen megvizsgálja a nemzeti emissziókataszterek adatait. A vizsgálat a következőkre terjed ki:

- a) a bejelentett információk átláthatóságának, pontosságának, következetességének, összehasonlíthatóságának és teljességének ellenőrzése;
- b) ellenőrzések azon esetek kiszűrésére, amikor a kataszter adatait nem a nemzetközi jog – mindenekelőtt az LRTAP Egyezmény – követelményeivel összhangban állították elő;
- c) adott esetben a szükséges technikai korrekciók kiszámítása az érintett tagállammal egyeztetve.

Amennyiben az érintett tagállam és a Bizottság nem tud megállapodásra jutni a c) pont szerinti technikai korrekciók szükségességéről vagy tartalmáról, a Bizottság határozatot fogad el, amelyben megállapítja az érintett tagállam által alkalmazandó technikai korrekciókat.

(4) A tagállamok megküldik a Bizottságnak és az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek a 9. cikkben említett alábbi információkat:

- a) 2018. július 1-ig és ezt követően négyévente a megfigyelési helyszínek elhelyezkedése és a levegőszennyezés hatásainak megfigyelésére felhasznált kapcsolódó mutatók; valamint
- b) 2019. július 1-ig és ezt követően négyévente a 9. cikkben említett megfigyelési adatok.

11. cikk

A Bizottság jelentései

(1) A Bizottság 2020. április 1-ig és ezt követően négyévente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ezen irányelv végrehajtásában tett előrelépésekről, és ennek keretében értékeli az irányelv 1. cikkében említett célok megvalósulásához nyújtott hozzájárulását, beleértve az alábbiakat:

- a) a következők teljesítésével kapcsolatos előrehaladás:
 - i. a 4. cikkben említett indikatív kibocsátási szintek és kibocsátáscsökkentési kötelezettségek, illetve adott esetben a nemteljesítés okai;
 - ii. az Egészségügyi Világszervezet által a levegőminőségre vonatkozóan megfogalmazott iránymutatásoknak megfelelő környezeti levegőminőségi szintek;
 - iii. a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztémával kapcsolatos, a hetedik környezetvédelmi cselekvési program szerinti uniós célkitűzések;
- b) az a) pontban említett célok teljesítéséhez szükséges további uniós és tagállami intézkedések meghatározása;
- c) az ezen irányelvben meghatározott célok teljesítése érdekében hozott intézkedések támogatására szolgáló uniós finanszírozás felhasználása;
- d) a Bizottság által a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programokra és azok aktualizált változataira vonatkozóan a 10. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban végzett vizsgálat eredményei;
- e) ezen irányelv egészségügyi, környezeti, valamint gazdasági-társadalmi hatásainak értékelése.

(2) Amennyiben a jelentésből az derül ki, hogy a 4. cikkben említett indikatív kibocsátási szintek és kibocsátáscsökkentési kötelezettségek esetleges nemteljesítése a forrásoldali levegőszennyezés-csökkentésre vonatkozó uniós jogszabályoknak – vagy azok tagállami szintű végrehajtásának – a hiányosságaira vezethető vissza, a Bizottság adott esetben megvizsgálja a további intézkedések szükségességét, figyelembe véve a végrehajtás ágazati hatásait is. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatokat – akár a forrásoldali levegőszennyezés-csökkentésre vonatkozó új jogszabályjavaslatokat – terjeszt elő, hogy biztosítani lehessen az ezen irányelvben foglalt kötelezettségek teljesítését.

12. cikk

Tiszta levegőt Európának fórum

A Bizottságnak létre kell hoznia a Tiszta levegőt Európának fórumot, melynek feladata, hogy iránymutatást nyújtson, valamint elősegítse a levegőminőség javításával kapcsolatos uniós jogszabályok és szakpolitikák koordinált végrehajtását, és amelyen rendszeres időközönként az összes érintett szereplő rész vesz, beleértve a tagállamok különböző szintű, érintett illetékes hatóságait, a Bizottságot, az ipart, a civil társadalmat és a tudományos közösséget. A Tiszta levegőt Európának fórum résztvevői megosztják egymással a – többek között a háztartási fűtésből és a közúti közlekedésből származó kibocsátások csökkentésével kapcsolatos – olyan tapasztalatokat és bevált gyakorlatokat, amelyek jól használhatók a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok kidolgozása és végrehajtása során.

13. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság az 1. cikk (2) bekezdésében említett célok felé történő előrehaladás biztosítása végett a 11. cikk (1) bekezdésében említett jelentések alapján 2025. december 31-ig felülvizsgálja ezt az irányelvet, és ennek során figyelembe veszi különösen a tudományos és technikai fejlődést, valamint az uniós éghajlatváltozási és energiapolitikák végrehajtásának állását.

Emellett a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatokat nyújt be a 2030 utáni időszakra vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettségeket illetően.

(2) Az ammóniát illetően a Bizottság a felülvizsgálat során különösen az alábbiakat értékeli:

- a) a legújabb tudományos eredmények;
- b) az ENSZ-EGB-nek a mezőgazdasági forrásokból származó ammóniakibocsátások csökkentésével és megelőzésével kapcsolatos 2014. évi útmutatónak ⁽¹⁾ (a továbbiakban: Ammóniakibocsátás-csökkentési útmutató), valamint az ENSZ-EGB-nek az ammóniakibocsátás-csökkentést célzó helyes mezőgazdasági gyakorlatra vonatkozó, 2014-ben felülvizsgált keretszabályzatának ⁽²⁾ aktualizált változatai;
- c) a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 3. cikkének 10. pontjában meghatározott elérhető legjobb technikák aktualizált változatai;
- d) a közös agrárpolitika szerinti agrár-környezetvédelmi intézkedések.

(3) A Bizottság a higany bejelentett nemzeti kibocsátásai alapján értékeli, hogy azok milyen hatást gyakorolnak az 1. cikk (2) bekezdésében említett célok megvalósítására, megvizsgálja az e kibocsátások csökkentését célzó intézkedések lehetőségét, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be.

14. cikk

Hozzáférés az információkhoz

(1) A tagállamok a 2003/4/EK irányelvvel összhangban egy nyilvánosan elérhető internetes oldalon való közzététel révén biztosítják a következő információk aktív és módszeres terjesztését a nyilvánosság körében:

- a) a nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok és azok aktualizált változatai,
- b) a nemzeti emissziókataszterek (ideértve a kiigazított nemzeti emissziókatasztereket), a nemzeti kibocsátás-előrejelzések, tájékoztató kataszterjelentések és kiegészítő jelentések, valamint a Bizottságnak a 10. cikk értelmében megküldött szerinti információk.

⁽¹⁾ 2012/11 határozat, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

⁽²⁾ ECE/EB.AIR/127 határozat, 36. pont e) alpont.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) EGT-vonatkozású szöveg (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

(2) A Bizottság az 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban az uniós szintű emisszió-katasztrereknek és előrejelzéseknek, valamint tájékoztató kataszterjelentéseknek egy nyilvánosan elérhető internetes oldalon való közzététele révén biztosítja az információk aktív és módszeres terjesztését a nyilvánosság körében.

(3) A Bizottság közzéteszi honlapján:

- a) azokat az alapfeltételezéseket, amelyeket az egyes tagállamok esetében figyelembe vett nemzeti kibocsátáscsökkentési potenciáljuk meghatározásához, és amelyeket a 16. TSAP-jelentés elkészítéséhez felhasznált;
- b) a forrásoldali levegőszennyezés-csökkentésre vonatkozó uniós jogszabályok jegyzékét; és
- c) a 10. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett vizsgálat eredményeit.

15. cikk

Együttműködés harmadik országokkal és koordináció a nemzetközi szervezetek keretében

Az Unió és – adott esetben – a tagállamok a kibocsátáscsökkentés elősegítése érdekében a műszaki-tudományos kutatás és fejlesztés területén – az EUMSZ 218. cikkének sérelme nélkül – információcserét is magában foglaló két- és többoldalú együttműködést folytatnak harmadik országokkal és koordinálnak olyan érintett nemzetközi szervezetekkel, mint az ENSZ Környezetvédelmi Programja (UNEP), az ENSZ-EGB, az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO), a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO).

16. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 6. cikk (8) bekezdésében, a 8. cikk (7) bekezdésében és a 9. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2016. december 31-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazás gyakorlásáról. Amennyiben sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást a meghosszabbítással szemben legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letelte előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (8) bekezdésében, a 8. cikk (7) bekezdésében és a 9. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti a benne megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽²⁾ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 6. cikk (8) bekezdése, a 8. cikk (7) bekezdése és a 9. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1367/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről EGT-vonatkozású szöveg (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

17. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2008/50/EK irányelv 29. cikkével létrehozott, a környezeti levegő minőségével foglalkozó bizottság segíti. Az említett bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

18. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

19. cikk

A 2003/35/EK irányelv módosítása

A 2003/35/EK irányelv I. melléklete a következő ponttal egészül ki:

„g) az egyes légköri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről és a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016. december 14. (EU) 2016/2284 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 6. cikkének (1) bekezdése

(*) HL L 344., 2016.12.17., 1. o.”

20. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2018. július 1-ig megfeleljenek.

Az első bekezdéstől eltérve a tagállamok 2017. február 15-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 10. cikk (2) bekezdésének megfeleljenek.

A tagállamok e rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

21. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

(1) A 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2018. július 1-ig hatályát veszti.

Az első albekezdéstől eltérve:

a) A 2001/81/EK irányelv 1. cikkét, 4. cikkét és I. mellékletét 2019. december 31-ig továbbra is alkalmazni kell;

b) A 2001/81/EK irányelv 7. és 8. cikke, valamint III. melléklete 2016. december 31-én hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásoknak kell tekinteni, és a VI. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

(2) A 2001/81/EK irányelv 4. cikke és I. melléklete szerinti határértékek tekintetében a tagállamok 2019. december 31-ig alkalmazhatják ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdését.

22. cikk

Hatálybelépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2016. december 31-én lép hatályba.

23. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2016. december 14-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
I. KORČOK

I. MELLÉKLET

A LÉGKÖRI KIBOCSÁTÁSOK MEGFIGYELÉSE ÉS JELENTÉSE

A. táblázat

A kibocsátások éves jelentésére vonatkozó előírások – a 8. cikk (1) bekezdésének első albekezdése

Elem	Szennyező anyagok	Időszak	Jelentéstétel határideje
Nemzeti összkibocsátások az NFR ⁽¹⁾ forráskategóriái szerint ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NMVOC, NH ₃ , CO — nehézfémek (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP-ok ⁽⁴⁾ (minden PAH ⁽⁵⁾ , benzo(a)pirén, benzo(b)fluorantén, benzo(k)fluorantén, indeno(1,2,3-cd)pirén, dioxinok/furánok, PCB-k ⁽⁶⁾ , HCB ⁽⁷⁾)	Évenként, 1990-től a jelentéstételi év előtti 2 évig (X–2)	február 15. ⁽⁹⁾
Nemzeti összkibocsátások az NFR forráskategóriái szerint ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ és ha van rendelkezésre álló adat, korom	Évenként, 2000-től a jelentéstételi év előtti 2 évig (X–2)	február 15. ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Az LRTAP Egyezmény keretében elfogadott jelentéstételi nomenklátúra (Nomenclature for Reporting, NFR).

⁽²⁾ A természetes kibocsátásokat az LRTAP Egyezményben, valamint a légszennyező anyagok emissziókataszterére vonatkozó EMEP/EKÜ útmutatóban meghatározott módszerekkel összhangban kell jelenteni. Az ilyen kibocsátások a nemzeti összkibocsátásoknál nem vehetők figyelembe; ezekről külön kell jelentést tenni.

⁽³⁾ Cd (kadmium), Hg (higany), Pb (ólom).

⁽⁴⁾ A környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok (persistent organic pollutants).

⁽⁵⁾ PAH-ok (policiklikus aromás szénhidrogének).

⁽⁶⁾ PCB-k (poliklórozott difenilek).

⁽⁷⁾ HCB (hexaklórbenzol).

⁽⁸⁾ „PM₁₀”: legfeljebb 10 mikrométer (µm) aerodinamikai átmérőjű részecskék.

⁽⁹⁾ Hibás jelentés esetén legkésőbb négy héten belül új jelentést kell benyújtani a változtatásokhoz fűzött magyarázattal együtt.

B. táblázat

A kibocsátások éves jelentésére vonatkozó előírások – a 8. cikk (1) bekezdésének második albekezdése

Elem	Szennyező anyagok	Időszak	Jelentéstétel határideje
Nemzeti összkibocsátások az NFR forráskategóriái szerint ⁽¹⁾	— nehézfémek (As, Cr, Cu, Ni, Se és Zn, valamint ezek vegyületei) ⁽²⁾ — TSP ⁽³⁾	Évenként, 1990-től (TSP esetében 2000-től) a jelentéstételi év előtti 2 évig (X–2)	február 15.

⁽¹⁾ A természetes kibocsátásokat az LRTAP Egyezményben, valamint a légszennyező anyagok emissziókataszterére vonatkozó EMEP/EKÜ útmutatóban meghatározott módszerekkel összhangban kell jelenteni. Az ilyen kibocsátások a nemzeti összkibocsátásoknál nem vehetők figyelembe; ezekről külön kell jelentést tenni.

⁽²⁾ As (arzén), Cr (króm), Cu (réz), Ni (nikkel), Se (szelén), Zn (cink)

⁽³⁾ Összes szálló por (total suspended particles, TSP).

C. táblázat

A kibocsátások és előrejelzések jelentésére vonatkozó követelmények – a 8. cikk (2) bekezdése

Elem	Szennyező anyagok	Időszak/tárgyév	Jelentéstétel határideje
Területi bontású nemzeti kibocsátási adatok forráskategóriák szerint (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — nehézfémek (Cd, Hg, Pb) — POP-ok (minden PAH, HCB, PCB-k, dioxinok/furánok) — Korom (ha rendelkezésre áll)	2017-től négyévente, a jelentéstételi év előtti 2 évig (X–2)	május 1. ⁽¹⁾
Nagy pontszerű források (LPS) [kibocsátásai] forráskategóriák szerint (GNFR)	— SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5}, — nehézfémek (Cd, Hg, Pb) — POP-ok (minden PAH, HCB, PCB-k, dioxinok/furánok) — Korom (ha rendelkezésre áll)	2017-től négyévente, a jelentéstételi év előtti 2 évig (X–2)	május 1. ⁽¹⁾
Előre jelzett kibocsátások összesítő NFR szerint	— SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMVOC, PM _{2,5} és – ha van rendelkezésre álló adat – korom	kétévente, a 2020-as, 2025-ös, 2030-as, valamint – ha van rendelkezésre álló adat – 2040-es és 2050-es előrejelzési évet is beleértve 2017-től	március 15.

⁽¹⁾ Hibás jelentés esetén négy héten belül új jelentést kell benyújtani a változtatásokhoz fűzött magyarázattal együtt.

D. táblázat

A tájékoztató kataszterjelentésre vonatkozó évenkénti jelentéstételi kötelezettség – a 8. cikk (3) bekezdése

Elem	Szennyező anyagok	Időszak/tárgyév	Jelentéstétel határideje
Tájékoztató kataszterjelentés	— SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — nehézfémek (Cd, Hg, Pb) és korom — POP-ok (minden PAH, benzo(a)pirén, benzo(b)fluorantén, benzo(k)fluorantén, indeno(1,2,3-cd)pirén, dioxinok/furánok, PCB-k, HCB) — Ha van rendelkezésre álló adat, nehézfémek (As, Cr, Cu, Ni, Se és Zn, valamint ezek vegyületei) és TSP	Minden év (lásd az A., B. és C. táblázatot)	március 15.

II. MELLÉKLET

NEMZETI KIBOCSÁTÁSCSÖKKENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK

A. táblázat

Kibocsátáscsökkentési kötelezettségek a kén-dioxid (SO₂), a nitrogén-oxidok (NO_x) és a metántól eltérő illékony szerves vegyületek (NMVOC) tekintetében. A kibocsátáscsökkentési kötelezettségek báziséve 2005, és a közúti közlekedés esetében az értékesített tüzelőanyag (*) alapján kiszámított kibocsátásokra alkalmazandók bázisévük.

Tagállam	SO ₂ -csökkentés 2005-höz képest			NO _x -csökkentés 2005-höz képest			NMVOC-csökkentés 2005-höz képest		
	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év
Belgium	43 %		66 %	41 %		59 %	21 %		35 %
Bulgária	78 %		88 %	41 %		58 %	21 %		42 %
Cseh Köztársaság	45 %		66 %	35 %		64 %	18 %		50 %
Dánia	35 %		59 %	56 %		68 %	35 %		37 %
Németország	21 %		58 %	39 %		65 %	13 %		28 %
Észtország	32 %		68 %	18 %		30 %	10 %		28 %
Görögország	74 %		88 %	31 %		55 %	54 %		62 %
Spanyolország	67 %		88 %	41 %		62 %	22 %		39 %
Franciaország	55 %		77 %	50 %		69 %	43 %		52 %
Horvátország	55 %		83 %	31 %		57 %	34 %		48 %
Írország	65 %		85 %	49 %		69 %	25 %		32 %
Olaszország	35 %		71 %	40 %		65 %	35 %		46 %
Ciprus	83 %		93 %	44 %		55 %	45 %		50 %
Lettország	8 %		46 %	32 %		34 %	27 %		38 %
Litvánia	55 %		60 %	48 %		51 %	32 %		47 %
Luxemburg	34 %		50 %	43 %		83 %	29 %		42 %
Magyarország	46 %		73 %	34 %		66 %	30 %		58 %
Málta	77 %		95 %	42 %		79 %	23 %		27 %
Hollandia	28 %		53 %	45 %		61 %	8 %		15 %
Ausztria	26 %		41 %	37 %		69 %	21 %		36 %
Lengyelország	59 %		70 %	30 %		39 %	25 %		26 %

Tagállam	SO ₂ -csökkentés 2005-höz képest			NO _x -csökkentés 2005-höz képest			NMVOC-csökkentés 2005-höz képest		
	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év
Portugália	63 %		83 %	36 %		63 %	18 %		38 %
Románia	77 %		88 %	45 %		60 %	25 %		45 %
Szlovénia	63 %		92 %	39 %		65 %	23 %		53 %
Szlovákia	57 %		82 %	36 %		50 %	18 %		32 %
Finnország	30 %		34 %	35 %		47 %	35 %		48 %
Svédország	22 %		22 %	36 %		66 %	25 %		36 %
Egyesült Királyság	59 %		88 %	55 %		73 %	32 %		39 %
EU-28	59 %		79 %	42 %		63 %	28 %		40 %

(*) Azok a tagállamok, amelyek az LRTAP Egyezmény értelmében úgy dönthetnek, hogy a felhasznált tüzelőanyagok alapján számított nemzeti összkibocsátásokat veszik a megfelelés alapjául, a nemzetközi és az uniós jog koherenciájának biztosítása érdekében továbbra is választhatják ezt a lehetőséget.

B. táblázat

Kibocsátáscsökkentési kötelezettségek az ammónia (NH₃) és a finom szálló por (PM_{2,5}) tekintetében. A kibocsátáscsökkentési kötelezettségek báziséve 2005, és a közúti közlekedés esetében az értékesített tüzelőanyag (*) alapján kiszámított kibocsátásokra alkalmazandók 2005.

Tagállam	NH ₃ -csökkentés 2005-höz képest			PM _{2,5} -csökkentés 2005-höz képest		
	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év
Belgium	2 %		13 %	20 %		39 %
Bulgária	3 %		12 %	20 %		41 %
Cseh Köztársaság	7 %		22 %	17 %		60 %
Dánia	24 %		24 %	33 %		55 %
Németország	5 %		29 %	26 %		43 %
Észtország	1 %		1 %	15 %		41 %
Görögország	7 %		10 %	35 %		50 %
Spanyolország	3 %		16 %	15 %		50 %
Franciaország	4 %		13 %	27 %		57 %
Horvátország	1 %		25 %	18 %		55 %
Írország	1 %		5 %	18 %		41 %
Olaszország	5 %		16 %	10 %		40 %
Ciprus	10 %		20 %	46 %		70 %
Lettország	1 %		1 %	16 %		43 %

Tagállam	NH ₃ -csökkentés 2005-höz képest			PM _{2,5} -csökkentés 2005-höz képest		
	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év
Litvánia	10 %		10 %	20 %		36 %
Luxemburg	1 %		22 %	15 %		40 %
Magyarország	10 %		32 %	13 %		55 %
Málta	4 %		24 %	25 %		50 %
Hollandia	13 %		21 %	37 %		45 %
Ausztria	1 %		12 %	20 %		46 %
Lengyelország	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugália	7 %		15 %	15 %		53 %
Románia	13 %		25 %	28 %		58 %
Szlovénia	1 %		15 %	25 %		60 %
Szlovákia	15 %		30 %	36 %		49 %
Finnország	20 %		20 %	30 %		34 %
Svédország	15 %		17 %	19 %		19 %
Egyesült Királyság	8 %		16 %	30 %		46 %
EU-28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) Azok a tagállamok, amelyek az LRTAP Egyezmény értelmében úgy dönthetnek, hogy a felhasznált tüzelőanyagok alapján számított nemzeti összkibocsátásokat veszik a megfelelés alapjául, a nemzetközi és az uniós jog koherenciájának biztosítása érdekében továbbra is választhatják ezt a lehetőséget.

III. MELLÉKLET

A 6. ÉS 10. CIKKBEN EMLÍTETT NEMZETI LEVEGŐSZENNYEZÉS-CSÖKKENTÉSI PROGRAMOK TARTALMA

1. RÉSZ

A nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok minimális tartalma

1. A 6. és a 10. cikk szerinti nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programoknak kezdetben ki kell terjedniük legalább az alábbiakra:
 - a) az a nemzeti levegőminőségi és szennyezéscsökkentési szakpolitikai keret, amelynek összefüggésében a program kidolgozásra került, ideértve:
 - i. a szakpolitikai prioritásokat, valamint azok kapcsolatát más releváns szakpolitikai területek, többek között az éghajlatváltozás elleni küzdelem, valamint adott esetben a mezőgazdaság, az ipar és a közlekedés prioritásaival;
 - ii. a nemzeti, regionális és helyi hatóságokra ruházott feladatköröket;
 - iii. a kibocsátáscsökkentést és a levegő minőségének javítását célzó jelenlegi szakpolitikák és intézkedések révén tett előrelépéseket, és a nemzeti és uniós kötelezettségeknek való megfelelés mértékét;
 - iv. a várható fejlődést, feltételezve, hogy a már elfogadott politikák és intézkedések nem változnak;
 - b) azok a megvizsgált szakpolitikai opciók, amelyek a 2020 és 2029 közötti, valamint a 2030-tól kezdődő időszakra vonatkozó kibocsátáscsökkentési kötelezettségek és a 2025-re meghatározott köztes kibocsátási szintek teljesítéséhez vezethetnek, és amelyek hozzájárulhatnak a levegőminőség további javulásához, valamint ezen opciók elemzése, ideértve az elemzés módszereit is; ha vannak erre vonatkozó információk, a szakpolitikák és intézkedések egyedi vagy kombinált hatásai a kibocsátáscsökkentésre, a levegőminőségre és a környezetre, valamint a kapcsolódó bizonytalanságok;
 - c) az elfogadásra kiválasztott intézkedések és szakpolitikák, ideértve elfogadásuk, végrehajtásuk és felülvizsgálatuk ütemtervét, továbbá az ezekért felelős illetékes hatóságokat;
 - d) adott esetben annak indoklása, hogy a 2025-re meghatározott indikatív kibocsátási szintek miért nem teljesíthetők aránytalan költségekkel járó intézkedések meghozatala nélkül;
 - e) adott esetben az 5. cikkben felsorolt rugalmassági rendelkezések alkalmazásának és az alkalmazás esetleges környezeti hatásainak az ismertetése;
 - f) annak értékelése, hogy a kiválasztott intézkedések és szakpolitikák miként biztosítják a más releváns szakpolitikai területek terveivel és programjaival való koherenciát.
2. A 6. és 10. cikk szerinti nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok aktualizált változatainak ismertetniük kell legalább az alábbiakat:
 - a) a program végrehajtása, a kibocsátáscsökkentés és a koncentrációs csökkentés terén tett előrehaladás értékelése;
 - b) a szakpolitikai összefüggésekben, az értékelésekben, a programban vagy annak végrehajtási ütemtervében bekövetkező minden lényeges változás.

2. RÉSZ

A 6. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett kibocsátáscsökkentési intézkedések

A tagállamok figyelembe veszik az Ammóniakibocsátás-csökkentési útmutatót, valamint a 2010/75/EU irányelvnek megfelelően felhasználják az elérhető legjobb technikákat.

A. Intézkedések az ammóniakibocsátások csökkentésére

1. A tagállamok az ammóniakibocsátások csökkentésével kapcsolatos helyes mezőgazdasági gyakorlatra vonatkozóan nemzeti szinten útmutatót állítanak össze az ENSZ-EGB ammóniakibocsátás-csökkentést célzó helyes mezőgazdasági gyakorlatra vonatkozó 2014-es keretszabályzatát figyelembe véve, legalább a következőkre kiterjedően:
 - a) nitrogéngazdálkodás a teljes nitrogénciklus figyelembevételével;

- b) takarmányozási stratégiák;
 - c) alacsony kibocsátású trágyakijuttatási eljárások;
 - d) alacsony kibocsátású trágyatárolási rendszerek;
 - e) alacsony kibocsátású állattartási technológiák;
 - f) az ásványi műtrágya használatkor keletkező ammóniakibocsátás csökkentésének lehetőségei.
2. Az ENSZ-EGB nitrogénmérlegekkel kapcsolatos iránymutatásai⁽¹⁾ alapján a tagállamok nemzeti nitrogénmérleget készíthetnek a mezőgazdasági eredetű reakcióképes nitrogén (többek között ammónia, dinitrogén-oxid, ammónium, nitrátok és nitritek) összesített csökkenésében bekövetkező változások megfigyelésére.
3. A tagállamok betiltják az ammóniumkarbonát-műtrágyák alkalmazását, és az alábbi eljárások alkalmazásával csökkenthetik a műtrágyából származó ammóniakibocsátást:
- a) a karbamid-alapú műtrágyák helyettesítése ammóniumnitrát-alapú műtrágyákkal;
 - b) ahol továbbra is karbamid-alapú műtrágyákat használnak, olyan módszerek alkalmazása, amelyek az ammóniakibocsátások szintjét az Ammóniakibocsátás-csökkentési útmutató szerinti referencia-módszerhez képest bizonyítottan legalább 30 %-kal csökkentik;
 - c) a műtrágyák szerves trágyákkal való felváltásának előmozdítása, valamint ahol továbbra is műtrágyákat alkalmaznak, a műtrágyának a kezelendő növénykultúra vagy gyeperelőrelátható nitrogén- és foszforigényeinek megfelelően történő kijuttatása, figyelembe véve egyszersmind a talajban meglévő tápanyagtartalmat és a más trágyákból származó tápanyagok jelenlétét.
4. A tagállamok az alábbi eljárások alkalmazásával csökkenthetik az állati trágyából származó ammóniakibocsátást:
- a) a szántóföldön és gyeperen alkalmazott istállótrágyából, illetve trágyaszeparátum szilárd fázisából, valamint hígtrágyából származó kibocsátások csökkentése olyan módszerek alkalmazásával, amelyek az ammóniakibocsátások szintjét az Ammóniakibocsátás-csökkentési útmutató szerinti referencia-módszerhez képest bizonyítottan legalább 30 %-kal csökkentik, valamint:
 - i. a szilárd és hígtrágyának a kezelendő növénykultúra vagy gyeperelőrelátható nitrogén- és foszforigényeinek megfelelően történő kijuttatása, figyelembe véve egyszersmind a talajban meglévő tápanyagtartalmat és a más trágyákból származó tápanyagok jelenlétét;
 - ii. a szilárd és hígtrágya kijuttatásának mellőzése, ha a kezelendő földterület vízzel telítődött, elárasztott, fagyos vagy hóval borított;
 - iii. a hígtrágyának vontatott tömlő, vontatott csoroszlya alkalmazásával vagy sekély, illetve mély injektálás révén való kijuttatása a gyeperre;
 - iv. a szántóföldre kijuttatott szilárd és hígtrágya beledolgozása a talajba a kijuttatás utáni négy órán belül;
 - b) az állatok tartási helyén kívüli trágyatárolókból származó kibocsátások csökkentése a következő eljárások alkalmazásával:
 - i. olyan alacsony kibocsátású rendszerek és technikák alkalmazása, amelyek az ammóniakibocsátások szintjét az Ammóniakibocsátás-csökkentési útmutató szerinti referencia-módszerhez képest a 2022. január 1-je után épített hígtrágya-tárolók esetében bizonyítottan legalább 60 %-kal, a meglévő hígtrágya-tárolók esetében pedig legalább 40 %-kal csökkentik;
 - ii. az istállótrágya és a trágyaszeparátum szilárd fázisának tárolására szolgáló tárolók lefedése;
 - iii. annak biztosítása, hogy a gazdaságok elegendő trágyatároló-kapacitással rendelkezzenek ahhoz, hogy trágya csak a növénykultúra növekedése szempontjából megfelelő időszakban kerüljön kiszórásra;
 - c) az állatok tartási helyéről származó kibocsátások csökkentése olyan rendszerek alkalmazásával, amelyek az ammóniakibocsátások szintjét az Ammóniakibocsátás-csökkentési útmutató szerinti referencia-módszerhez képest bizonyítottan legalább 20 %-kal csökkentik;
 - d) a trágyából származó kibocsátások csökkentése olyan, alacsony fehérjetartalmú takarmányozás alkalmazásával, amely az ammóniakibocsátások szintjét az Ammóniakibocsátás-csökkentési útmutató szerinti referencia-módszerhez képest bizonyítottan legalább 10 %-kal csökkenti.

⁽¹⁾ 2012/10 határozat, ECE/EB/AIR/113/Add.1.

B. Kibocsátáscsökkentési intézkedések a szálló por és a korom tekintetében

1. Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ kölcsönös megfeleltetésre vonatkozó II. mellékletének sérelme nélkül a tagállamok megtilthatják a mezőgazdasági betakarításból származó növényi maradványok és hulladékok, valamint az erdészeti biomassza-maradványok szabadban való égetését.

A tagállamok felügyelik és betartatják az első bekezdésben említett tilalmat. A tiltás alól csak akkor lehet kivételt tenni, ha az a futótüzek terjedésének megakadályozásával, a kártevők elleni védekezéssel vagy a biológiai sokféleség védelmével kapcsolatos megelőző programok céljait szolgálja.

2. A tagállamok nemzeti mezőgazdasági gyakorlati útmutatást állíthatnak össze a mezőgazdasági betakarításból származó növényi maradványok megfelelő kezelésére vonatkozóan, a következő eljárásokat alapul véve:
 - a) a talajszerkezet javítása a mezőgazdasági betakarításból származó növényi maradványok talajba dolgozásával;
 - b) a mezőgazdasági betakarításból származó növényi maradványok talajba dolgozási technikájának fejlesztése;
 - c) a mezőgazdasági betakarításból származó növényi maradványok alternatív hasznosítása;
 - d) a talaj tápanyagtartalmának és szerkezetének javítása a trágyának az optimális növényfejlődéshez szükséges módon történő talajba dolgozásával, mellőzve a trágya (istállótrágya, mélyalmos trágya) elégetését.

C. A kis gazdaságokra gyakorolt hatások figyelembevétele

Az A. és B. pont szerinti intézkedések meghozatalakor a tagállamok biztosítják a kis- és mikrogazdaságokra gyakorolt hatások teljes körű figyelembevételét.

A tagállamok például mentesíthetik őket a szóban forgó intézkedések alól, ha ez az alkalmazandó csökkentési kötelezettség szempontjából lehetséges és célszerű.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 549. o.).

IV. MELLÉKLET

AZ 5. ÉS A 8. CIKKBEN EMLÍTETT NEMZETI EMISSZIÓKATASZTEREK ÉS ELŐREJELZÉSEK, A TÁJÉKOZTATÓ KATASZTERJELENTÉSEK ÉS A KIIGAZÍTOTT NEMZETI EMISSZIÓKATASZTEREK ELKÉSZÍTÉSÉNEK ÉS AKTUALIZÁLÁSÁNAK MÓDSZEREI

A tagállamok nemzeti emissziókatasztereket, adott esetben kiigazított nemzeti emissziókatasztereket, továbbá nemzeti kibocsátási előrejelzéseket, térbeli bontásban megadott adatokat tartalmazó uniós szintű emissziókatasztert, nagy pontszerű forrásokra vonatkozó uniós nyilvántartásokat és tájékoztató kataszterjelentéseket készítene az I. mellékletben említett szennyező anyagokról az LRTAP Egyezmény részes felei által elfogadott módszerek (az EMEP jelentéstételi iránymutatásai) alkalmazásával, amelyhez célszerű a légszennyező anyagok emissziókataszterére vonatkozó útmutatót (EMEP/EKÜ útmutató) használniuk. Ezenkívül az említett iránymutatások alapján összeállítják azon kiegészítő információkat is, amelyek szükségesek a nemzeti emissziókataszterek és előrejelzések értékeléséhez, különös tekintettel a tevékenységekre vonatkozó adatokra.

Az EMEP jelentéstételi iránymutatásainak követése nem érinti sem az ebben a mellékletben meghatározott további módozatokat, sem pedig az I. melléklet szerinti jelentéstételi előírásokkal, időszakokkal és a jelentéstétel határidejére vonatkozó követelményeket.

1. RÉSZ

Éves nemzeti emissziókataszter

1. A nemzeti emissziókataszternek átláthatónak, következetesnek, összehasonlíthatónak, teljesnek és pontosnak kell lennie.
2. Az azonosított kulcskategóriákhoz tartozó kibocsátásokat az EMEP/EKÜ útmutatóban meghatározott módszerek szerint kell kiszámítani, mégpedig a 2. vagy annál magasabb szintű (részletesebb) módszerek alkalmazásával.

A tagállamok használhatnak egyéb, a fentiekkel összeegyeztethető és tudományosan megalapozott módszereket is a nemzeti emissziókataszterek elkészítéséhez, ha ezekkel pontosabb becslések végezhetőek, mint az EMEP/EKÜ útmutatóban meghatározott alpmódszerek segítségével.

3. A közlekedésből származó kibocsátások esetében a tagállamoknak az Eurostatnak jelentett nemzeti energiamérleggel összhangban kell számítaniuk és jelenteniük a kibocsátásokat.
4. A közúti közlekedésből származó kibocsátások adatait az érintett tagállamban értékesített ⁽¹⁾ tüzelőanyag-mennyiség alapján kell számítani és jelenteni. A tagállamok a közúti közlekedésből származó kibocsátásokat emellett az adott tagállamban felhasznált tüzelőanyag-mennyiség vagy a tagállamban megtett kilométerszám alapján is bejelenthetik.
5. Éves nemzeti kibocsátásaikat a tagállamoknak az LRTAP Egyezmény jelentéstételi űrlapján meghatározott megfelelő egységben kell kifejezniük.

2. RÉSZ

Nemzeti kibocsátás-előrejelzés

1. A kibocsátás-előrejelzésnek átláthatónak, következetesnek, összehasonlíthatónak, teljesnek és pontosnak kell lennie, a jelentett adatoknak pedig magukban kell foglalniuk legalább a következőket:
 - a) az előrejelzésben figyelembe vett, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések egyértelmű leírása;
 - b) adott esetben az előrejelzés tekintetében elvégzett érzékenységvizsgálat eredményei;
 - c) a módszerek, a modellek, az alapfeltételezések, valamint a legfontosabb kiindulási és eredményparaméterek leírása.
2. A kibocsátás-előrejelzéseket releváns források szerint kell megbecsülni és összesíteni. A tagállamok az egyes szennyező anyagokra vonatkozóan egy „(elfogadott) intézkedéseket figyelembe vevő” előrejelzést és egy „további (tervezett) intézkedéseket figyelembe vevő” előrejelzést nyújtanak be az EMEP/EKÜ útmutató szerinti iránymutatásokkal összhangban.

⁽¹⁾ Azok a tagállamok, amelyek az LRTAP Egyezmény értelmében úgy dönthetnek, hogy a felhasznált tüzelőanyagok alapján számított nemzeti összkibocsátásokat veszik a megfelelés alapjául, a nemzetközi és az uniós jog koherenciájának biztosítása érdekében továbbra is választhatják ezt a lehetőséget.

3. A nemzeti kibocsátáselőrejelzéseknek összhangban kell lenniük az x-3. évi éves nemzeti emissziókataszterrel és az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ alapján benyújtott előrejelzésekkel.

3. RÉSZ

Tájékoztató kataszterjelentés

A tájékoztató kataszterjelentést az EMEP jelentéstételi iránymutatásainak megfelelően kell összeállítani, és az abban meghatározott kataszterjelentési űrlap felhasználásával kell benyújtani. A jelentésnek tartalmaznia kell legalább:

- a) az alkalmazott módszerek, feltételezések, kibocsátási tényezők és tevékenységadatok ismertetését, forrását a kapcsolódó hivatkozások megjelölésével, valamint kiválasztásuk indoklását;
- b) a kibocsátási források fő nemzeti kategóriáinak leírását;
- c) a bizonytalansági tényezőkre, a minőségbiztosításra és a hitelesítésre vonatkozó információkat;
- d) az emissziókataszter elkészítése intézményi hátterének ismertetését;
- e) az újraszámításokat és a tervezett korrekciókat;
- f) adott esetben az 5. cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdése szerinti rugalmassági rendelkezések alkalmazásával kapcsolatos információkat;
- g) adott esetben tájékoztatást a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított kibocsátáscsökkentési pályától való eltérés indokairól, valamint a pályára való visszaállást szolgáló intézkedésekről,
- h) a vezetői összefoglalót.

4. RÉSZ

Kiigazított nemzeti emissziókataszterek

1. Ha valamely tagállam az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban kiigazítást javasol nemzeti emissziókataszteréhez, akkor a Bizottságnak benyújtandó javaslatához csatolja legalább az alábbi igazoló dokumentumokat:
- a) az érintett nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettség(ek) értékeinek túllépésére vonatkozó bizonyíték;
 - b) kimutatás arra vonatkozóan, hogy az emissziókataszter kiigazítása milyen mértékben csökkenti a határérték-túllépést, illetve járul hozzá az érintett nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettség(ek) teljesítéséhez;
 - c) becslés arra vonatkozóan, hogy a nemzeti kibocsátás-előrejelzések alapján az érintett nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettség(ek) a kiigazítás nélkül teljesíthető(k)-e és mikor;
 - d) annak bemutatása, hogy a kiigazítás összefüggésben áll az alábbi esetek közül legalább egyvel (szükség esetén korábbi vonatkozó kiigazításokat is figyelembe lehet venni):
 - i. új kibocsátásforrás-kategóriák esetében:
 - bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az új kibocsátásforrás-kategóriát a tudományos szakirodalom és/vagy az EMEP/EKÜ útmutató elismeri,
 - bizonyíték arra vonatkozóan, hogy ez a kibocsátásforrás-kategória nem szerepelt a korábbi vonatkozó nemzeti emissziókataszterben a kibocsátáscsökkentési kötelezettség szerinti értékek meghatározása idején,
 - kimutatás arra vonatkozóan, hogy az új kibocsátásforrás-kategóriából származó kibocsátások hozzájárulnak ahhoz, hogy a tagállam ne tudja teljesíteni kibocsátáscsökkentési kötelezettségeit, továbbá az ennek megállapításához használt módszerek, adatok és kibocsátási tényezők részletes leírása;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről EGT-vonatkozású szöveg (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

- ii. az egyes kibocsátásforrás-kategóriákból származó kibocsátási értékek meghatározásához alkalmazott jelentősen eltérő kibocsátási tényezők esetében:
 - az eredeti kibocsátási tényezők ismertetése, ideértve azon tudományos alapvetés részletes leírását, amelyből az adott kibocsátási tényező levezetésre került,
 - bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az eredeti kibocsátási tényezőket alkalmazták a kibocsátáscsökkentések meghatározásához azok megállapítása idején,
 - az aktualizált kibocsátási tényezők ismertetése, ideértve azon tudományos alapvetés részletes leírását, amelyből az adott kibocsátási tényező levezetésre került,
 - az eredeti és az aktualizált kibocsátási tényezők alkalmazásával készült kibocsátásbecslések összehasonlítása annak igazolására, hogy a kibocsátási tényezők változása hozzájárul ahhoz, hogy a tagállam ne tudja teljesíteni kibocsátáscsökkentési kötelezettségeit,
 - az arra vonatkozó döntés indoklása, hogy a kibocsátási tényezők változásai jelentősek-e;
 - iii. az egyes kibocsátásforrás-kategóriákból származó kibocsátási értékek meghatározásához alkalmazott, jelentősen eltérő módszerek esetében:
 - az eredetileg alkalmazott módszerek ismertetése, ideértve azon tudományos alapvetés részletes leírását, amelyből az adott kibocsátási tényező levezetésre került,
 - bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az eredeti módszereket alkalmazták a kibocsátáscsökkentések meghatározásához azok megállapítása idején,
 - az aktualizált módszerek ismertetése, ideértve azon tudományos alapvetés vagy hivatkozási alap részletes leírását, amelyből levezetésre kerültek,
 - az eredeti és az aktualizált módszerek alkalmazásával készült kibocsátásbecslések összehasonlítása annak igazolására, hogy a módszerek változása hozzájárul ahhoz, hogy a tagállam ne tudja teljesíteni kibocsátáscsökkentési kötelezettségeit,
 - az arra vonatkozó döntés indoklása, hogy a módszerek változása jelentős-e.
2. Azon kiigazítási eljárások esetében, amelyekre hasonló okokból kerül sor, a tagállamok azok alátámasztására benyújthatják ugyanazon információkat, feltéve, hogy minden tagállam benyújtja az 1. pontban meghatározott, megkövetelt egyedi országspecifikus információkat.
3. A tagállamoknak a kiigazítás(ok) által érintett valamennyi év tekintetében újra kell számítaniuk a kiigazított kibocsátási értékeket az időszakok következetességének lehető legnagyobb mértékű biztosítására.
-

V. MELLÉKLET

A LEVEGŐSZENNYEZÉS HATÁSAINAK A 9. CIKKBEN EMLÍTETT MEGFIGYELÉSÉRE VONATKOZÓ OPCIONÁLIS MUTATÓK

- a) Édesvízi ökoszisztémák esetében: a biológiai kár mértékének megállapítása, ideértve az érzékeny receptorokat is (mikrofiták és makrofiták, diatómák), valamint a halak vagy gerinctelenek számának fogyását:

elsődleges mutató: savsemlegesítő képesség (ANC), másodlagos mutatók: savasság (pH), oldott szulfát (SO_4), nitrát (NO_3), oldott szerves szén:

mintavétel: az éves gyakoriságtól (állóvizeknél őszi fordulóval) a havi gyakoriságig (folyóvizek) terjed;

- b) szárazföldi ökoszisztémák esetében: a talaj savasságának, tápanyag-vesztésének, nitrogénstátuszának és nitrogénmérlegének, valamint biodiverzitás-csökkenésének értékelése:

- i. elsődleges mutató: a talaj savassága: bázikus kationok kicserélhető frakciói (bázistelítettség) és kicserélhető alumínium a talajban:

mintavétel: tízévente;

másodlagos mutatók: pH, szulfát, nitrát, bázikus kationok, alumíniumkoncentráció a talajoldatban:

mintavétel: évente (szükséges esetben);

- ii. elsődleges mutató: a talaj nitrátkioldódása ($\text{NO}_{3,\text{kioldódás}}$):

mintavétel: évente;

- iii. elsődleges mutató: szén–nitrogén arány (C/N), másodlagos mutató: a talaj teljes nitrogéntartalma (N_{teljes}):

mintavétel: tízévente;

- iv. elsődleges mutató: tápanyagegyensúly a levélzetben (N/P, N/K, N/Mg):

mintavétel: négyévente;

- c) szárazföldi ökoszisztémák esetében: az ózon által a növények növekedésében és a biológiai sokféleségben okozott kár értékelése:

- i. elsődleges mutató: növények növekedése, levelek károsodása, másodlagos mutató: szénáramlás ($C_{\text{áramlás}}$):

mintavétel: évente;

- ii. elsődleges mutató: a kritikus fluxusalapú értékek túllépése:

mintavétel: évente a vegetációs időszakban.

VI. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 2001/81/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, első albekezdés és második albekezdés, c), d) és e) pont	2. cikk
3. cikk, e) pont	3. cikk, 1. pont
—	3. cikk, 2., 3., 4., 5., 8., 9., 12. és 13. pont
3. cikk, i) pont	3. cikk, 6. pont
3. cikk, k) pont	3. cikk, 7. pont
3. cikk, h) pont	3. cikk, 10. pont
3. cikk, g) pont	3. cikk, 11. pont
4. cikk	4. cikk, (1) és (2) bekezdés
2. cikk, második albekezdés, a) és b) pont	4. cikk, (3) bekezdés
—	5. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (2) és (5)—(10) bekezdés
6. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (3) és (4) bekezdés
—	7. cikk
7. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
—	8. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, (2)—(4) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (7) bekezdés
—	9. cikk
8. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés
—	10. cikk, (3) és (4) bekezdés
9. cikk	11. cikk
—	12. cikk
10. cikk	13. cikk
6. cikk, (4) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés és 8. cikk (3) bekezdés	14. cikk, (2) és (3) bekezdés
11. cikk	15. cikk
13. cikk, (3) bekezdés	16. cikk
13. cikk, (1) és (2) bekezdés	17. cikk

A 2001/81/EK irányelv	Ez az irányelv
14. cikk	18. cikk
—	19. cikk
15. cikk	20. cikk
—	21. cikk
16. cikk	22. cikk
17. cikk	23. cikk
8. cikk, (1) bekezdés és III. melléklet	I. melléklet
I. melléklet	II. melléklet
—	III, V. és VI. melléklet
III. melléklet	IV. melléklet

A Bizottság nyilatkozata a metánkibocsátások felülvizsgálatáról

A Bizottság úgy véli, hogy a levegő minőségének szempontjából nagy szükség van a tagállamok metánkibocsátása alakulásának folyamatos felülvizsgálatára annak érdekében, hogy csökkenteni lehessen az ózonkoncentrációt az EU-ban és nemzetközi szinten elő lehessen mozdítani a metánkibocsátás visszaszorítását.

A Bizottság megerősíti, hogy a bejelentett nemzeti kibocsátások alapján tovább kívánja vizsgálni, hogy a metánkibocsátások miként befolyásolják a nemzeti kibocsátási határértékekről szóló irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzések megvalósítását, továbbá mérlegelni fogja a szóban forgó kibocsátások csökkentését célzó intézkedések meghozatalát, és adott esetben erre irányuló jogalkotási javaslatot fog benyújtani. Értékelésében a Bizottság figyelembe fogja venni több, ezen a téren folyamatban lévő és várhatóan 2017-ben lezáruló tanulmány eredményeit, valamint az e területen bekövetkező nemzetközi fejleményeket.
